

Στον Ιερό Ναό Αγίου Θεράποντος στον Λυθροδόντα λειτούργησε ο Μητροπολίτης Ταμασού

[Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής](#)

Ο Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Θεράποντος στον Λυθροδόντα, την Κυριακή, 23 Ιανουαρίου 2022. Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο Πρωτοπρεσβύτερος Ανδρέας Τουλούμης, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού, ο Οικονόμος Χρήστος Ιακώβου, ο Αρχιδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης και ο Ιεροδιάκονος Αρσένιος Αθανασίου. Μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους πιστούς να λένε την πεντάλογη ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με».

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο νόημα της Ευαγγελικής περικοπής, στον ταλαιπωρημένο τυφλό, ο οποίος εστερείτο αυτά, τα οποία είναι

αυτονόητα για εμάς. Εστερείτο την θέα των ανθρώπων και όλων αυτών για τα οποία όταν τα αντικρίζουν τα μάτια μας τέρπονται. Εστερείτο όλα αυτά που η Θεία Πρόνοια κατασκεύασε προς τέρψη των οφθαλμών μας. Εστερείτο, δηλαδή, την αίσθηση της οράσεως. Είχε, όμως, άλλες αρετές που ισοδυναμούσαν την αδυναμία του αυτή. Είχε πνευματική όραση. Είχε πίστη στο Χριστό. Γι' αυτό βραβεύθηκε από Εκείνον, ο οποίος είπε ότι είναι το Φως του κόσμου, και έλαβε τη θεραπεία του.

Ο Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας, στη συνέχεια σχολίασε τη φράση του Ιησού «Ανάβλεψον, η πίστις σου σέσωκέ σε». Πρόστρεχε στον Χριστό, παρακαλώντας Τον δυνατά, επίμονα και ακατάπαυστα : «Ιησού, υιέ Δαβίδ, ελέησόν με!». Με την έκφραση «υιέ Δαβίδ», ο τυφλός αποκάλεσε στην κυριολεξία τον Ιησού Μεσσία, γιατί από τον Δαβίδ θα καταγόταν ο Μεσσίας. Ο τίτλος Μεσσίας είναι αυτό που λέμε εμείς Χριστός.

Ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους πιστούς να λένε την πεντάλογη ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με»: **«Αυτή την προσευχή έλεγαν κληρικοί και λαϊκοί, δίκαιοι και αμαρτωλοί, αλλά αυτή την ευχή έλεγε και ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου. Κάτι στενάχωρο όμως είδαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο. Το ότι οι συνάνθρωποι του Τυφλού του έκαναν παρατηρήσεις. Δεν ήθελαν να φωνασκεί. Δεν τους ένοιαζε ο ξένος πόνος, ο πόνος του συνανθρώπου τους. Δεν έδειξαν ενδιαφέρον, συμπόνια προς τον τυφλό συνάνθρωπο. Αντί να τους κατακρίνουμε ας ανακρίνουμε τους εαυτούς μας, μήπως κι εμείς δείχνουμε την ίδια αδιαφορία και το χειρότερο πολλές φορές αντί να κάνουμε το καλό εμποδίζουμε και άλλους να το κάνουν φοβούμενοι την σύγκριση μεταξύ τους;».**

“Η κραυγή του Τυφλού έγινε κραυγή αγωνίας της Εκκλησίας. Το Κύριε ελέησον να είναι η καθημερινή μας προσευχή. Το μεγαλύτερο αίτημά μας προς τον Θεό να είναι η ταπείνωση και η αγάπη, αλλά και ο σεβασμός προς τον συνάνθρωπό μας ως εικόνα και δημιούργημα του Θεού”, κατέληξε ο Σεβασμιώτατος.

